

многого, най свято сме длзжни да имаме кзмз тѣхъ благодарность.

4. Послѣшайте тыа добры слова, дѣца: „Тыа вѣли главы (старъ ваца и стара майка), цю стоатъ сега на прѣдѣми, кой знае подиръ малко врѣме неце ли спѣхътѣ въ прохътѣ!“ О! доклѣ ты можешъ да ги видишь, почитай ги, утѣшавай ги въ старостытѣ, коато е толкозъ тажка. Старостыта и сама ги доста наскзрѣва, пази сѣ да не ги наскзрѣишь и ты повече. Твоитѣ дѣмы, твоего овхожданіе сз тѣхъ да вждѣхътѣ сѣкога драгы, дѣто и едната ти сѣнка да ги сзживава и да ги радова. Сѣнка засмѣвка, колко ще искарашь на тѣхнитѣ стары ѳсны, сѣнка радость, кохто ще възвѣдишь въ тѣхното сърдце, ще вѣде за тѣхъ най спасителното ѳдоволеніе, и ще сѣ овърне кзмз твоѣ овлагѣ. Благословіата на ваца и майкѣ за добръ сынъ или дѣцера, сѣкога е освѣщенна отъ Бога.

5. Ако вы нѣкой везочливъ твой врьсникъ да тѣ ѳкори въ слабость, зацото не си като него ѳпоренъ въ грѣшкытѣ, отговори мѣ: който сѣ бори сз грѣхъхътѣ, той е по силенъ отъ онзи, който мѣ сѣ подава; отговори мѣ: ѳпорството на грѣшника е лзжовна сила, кохто той гѣби на смъртныи си одзръ, ако не е ѳмаанъ отъ волѣстытѣ. . . . да не тѣ е грѣжа отъ при смѣвъ, кога оставашъ кривыа пѣть за да заловишь правыа.